

Forslag

til

Lov om egnsudvikling m. v.

Fremsat den 15. december 1961 af *handelsministeren*.

Kapitel I.

§ 1. Denne lov har til formål at fremme en med henblik på markedsforholdene hensigtsmæssig erhvervslokalisering og erhvervsudvikling og at yde bistand til lokale egnsudviklingsbestræbelser.

§ 2. Der nedsættes et af indtil 4 medlemmer bestående egnsudviklingsråd med de i kapitel II-IV nævnte opgaver.

Stk. 2. Formanden såvel som rådets øvrige medlemmer udnævnes af handelsministeren for 3 år ad gangen.

Stk. 3. Til støtte for rådet nedsætter handelsministeren et udvalg bestående af repræsentanter for handelsministeriet, økonomiministeriet, finansministeriet, ministeriet for offentlige arbejder, indenrigsministeriet, boligministeriet, arbejdsministeriet, de kommunale organisationer, Industrirådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Dansk Arbejdsgiverforening, Landsorganisationen De samvirkende Fagforbund, Håndværksrådet, Landsforeningen „Dansk Arbejde“ og Akademiet for de tekniske Videnskaber. Herudover kan handelsministeren udnævne særligt sagkyndige til medlemmer af udvalget.

Stk. 4. Retningslinjerne for rådets arbejde fastsættes af handelsministeren i samråd med de i lovens administration i øvrigt interesserede ministre.

Stk. 5. Rådet skal årligt afgive beretning om sin virksomhed.

Stk. 6. Handelsministeren fastsætter forretningsordenen for rådet og udvalget.

Handelsmin. j. nr. 501-1961.

Kapitel II.

§ 3. Rådet skal have opmærksomheden henvendt på, om der måtte foreligge eller fremkomme forslag til gennemførelse af større projekter, der må antages at være af betydning til fremme af lovens formål.

Stk. 2. Rådet vil om fornødent kunne yde tilskud til foretagelse af undersøgelser og til udarbejdelse af planer og projekter af almen betydning for et områdes erhvervs-mæssige udvikling.

Stk. 3. Rådet er til fremme af lovens formål berettiget til at afgive udtalelser over for institutioner eller personer, ligesom rådet over for vedkommende minister kan anbefale etablering af trafikale eller lignende foranstaltninger, der må anses for påkrævede for vedkommende områdes erhvervs-mæssige udbygning, herunder ydelse af tilskud eller lån af statskassen til gennemførelse af de pågældende foranstaltninger.

§ 4. Til fremme af lovens formål kan rådet endvidere efter anmodning fra vedkommende virksomhed eller branche yde bistand:

1. til undersøgelser og forarbejder (herunder forsøgsvirksomhed) med henblik på oprettelse af nye og omdannelse eller udvidelse af bestående erhvervsvirksomheder,
2. til foretagelse af rationaliseringsundersøgelser i bestående virksomheder eller brancher,
3. ved erhvervsvirksomheders valg mellem placeringsmuligheder, således at der sø-

ges opnået den såvel for virksomheden som for samfundet mest hensigtsmæssige placering,

4. til formidling af det til et projekts gennemførelse fornødne samvirke mellem den pågældende erhvervsdrivende og vedkommende myndigheder.

Kapitel III.

§ 5. I hvert finansår kan der, såfremt hensigtsmæssig finansiering ikke skønnes at kunne opnås uden statens støtte, efter indstilling af rådet, jfr. stk. 3, af handelsministeren på statskassens vegne inden for et beløb af 100 mill. kr. ydes garantier for lån til industri-, handels- eller servicevirksomheder, hvis dette findes påkrævet for at fremme en hensigtsmæssig erhvervslokalisering, for at bistå ved virksomheders omstilling til ændrede markedsf forhold, for at muliggøre iværksættelse, udvidelse eller rationalisering af virksomheder, hvortil der er knyttet en særlig eksportinteresse, eller for at muliggøre etablering af ønskelige produktioner, hvortil er knyttet en særlig risiko.

Stk. 2. Garantien vil ikke kunne overstige 90 pct. af de med gennemførelsen af det pågældende projekt forbundne anlægsudgifter med fradrag af de i forbindelse hermed optagne foranstående ikke garanterede lån.

Stk. 3. Ved behandlingen af ansøgninger indtræder i rådet repræsentanter for handelsministeriet, finansministeriet, boligministeriet og arbejdsministeriet samt særligt sagkyndige inden for vedkommende erhvervsområder efter nærmere i rådets forretningsorden fastsatte regler.

§ 6. Garantier ydes på indtil 15 år. Begyndelsestidspunktet for en garantis nedbringelse vil kunne udskydes i indtil 2 år fra garantiens ikrafttræden. I de af kapitel IV omfattede områder kan begyndelsestidspunktet dog udskydes i indtil 5 år, således at garantiens løbetid, hvor særlige omstændigheder taler herfor, kan forlænges indtil 18 år.

Stk. 2. For garantier skal der stilles en i hvert enkelt tilfælde godkendt sikkerhed.

§ 7. I tilfælde, hvor et lån, uanset at tilsagn om statsgaranti foreligger, ikke har kunnet opnås på almindelige markedsvilkår, kan der i stedet for garanti ydes lån af statskassen efter tilsvarende regler, som fastsat i § 6 for afgivelse af garantier.

Stk. 2. Lånene forrentes med en af handelsministeren efter forhandling med finansministeren fastsat rente.

§ 8. Låntagere er, så længe statsgaranti eller statslån løber, pligtige at lade virksomheden underkaste det regnskabsmæssige og tekniske tilsyn, som måtte blive fastsat af handelsministeriet.

Kapitel IV.

§ 9. I sådanne områder af landet, som med hensyn til industriel udvikling står tilbage for det øvrige land, eller som er ramt af særlige økonomiske vanskeligheder, kan kommuner, når dertil ydes lån af statskassen til dækning af indtil 75 pct. af udgifterne (incl. grundudgift), foranstalte opførelse af erhvervsjendomme til salg eller udleje. Opnås der ved en kommunes salg af en ejendom, til hvis opførelse statslån er ydet, ikke dækning for den af staten og kommunen investerede kapital, vil det samlede tab være at fordele mellem staten og kommunen med halvdelen til hver.

Stk. 2. Endvidere kan der af statskassen ydes lån på indtil 75 pct. af anskaffelsesprisen for grundarealer, der af kommuner er erhvervet eller erhverves til anvendelse som industriarealer, under forudsætning af at udnyttelse af arealet må antages at ville finde sted inden for en nærmere fremtid.

Stk. 3. Lån vil være at tilbagebetale inden for en periode af højst 25 år.

Stk. 4. Lån forrentes med en af vedkommende minister efter forhandling med finansministeren fastsat rente. Lån inden for særligt vanskeligt stillede områder vil kunne ydes til nedsat rente.

§ 10. Reglerne i § 9 for ydelse af lån kan tillige bringes i anvendelse over for sammenslutninger, der uden kommunal deltagelse er dannet for at fremme en egnsudvikling på det pågældende sted.

§ 11. Lån i henhold til §§ 9 og 10 bevilges efter indstilling af egnsudviklingsrådet, jfr. § 5, stk. 3, af handelsministeren til opførelse af erhvervsbygninger (incl. grundarealer) og af arbejdsministeren til arealerhvervelser. Ved behandling af ansøgninger om statslån efter nærværende kapitel indtræder i rådet en repræsentant for indenrigsministeriet. De nærmere bestemmelser om vilkårene for ydelse af lån fastsættes af vedkommende minister efter forhandling med finansministeren.

Kapitel V.

§ 12. Enhver, der deltager i behandlingen af sager i henhold til denne lov, er under ansvar efter borgerlig straffelovs bestemmelser om forbrydelse i offentlig tjeneste

eller hverv, jfr. lov nr. 154 af 7. juni 1958 om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd § 3, stk. 3, forpligtet til at bevare fuldstændig tavshed udadtil om de forhold, der på denne måde er kommet til hans kundskab.

§ 13. Det fastsættes ved de årlige finanslove, inden for hvilke beløb, der vil kunne ydes lån, tilskud eller anden bistand i henhold til kapitel II og IV.

Stk. 2. De til lovens administration, herunder tilskud til hel eller delvis dækning af de til driften af regionale udviklingsudvalg fornødne beløb, bevilges ligeledes på de årlige finanslove.

§ 14. Denne lov, der ikke gælder for Grønland, træder i kraft den 1. april 1962.

Samtidig ophæves lov nr. 211 af 16. juni 1958.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lov nr. 211 af 16. juni 1958 om egnsudvikling skal ifølge lovens § 11 optages til revision inden udløbet af folketingsåret 1961-62. Baggrunden herfor var, at det drejede sig om lovgivning på et nyt område, hvorfor det måtte påregnes, at de erfaringer, der blev indvundet ved lovens administration, kunne gøre ændringer i loven ønskelige.

Om den virksomhed, der er udøvet i henhold til loven, henvises til de af egnsudviklingsrådet aflagte årsberetninger.

Selv om der allerede i henhold til den gældende lov er opnået resultater med hensyn til fremme af den erhvervsmæssige aktivitet i de af loven omfattede egne af landet, har man fundet det ønskeligt at underkaste loven en almindelig revision.

I forbindelse med denne revision vil man lægge vægt på at koordinere egnsudviklingsarbejdet med det arbejde, der er påbegyndt i det af boligministeren under 8. juni 1961 nedsatte landsplanlægningsudvalg. Det pågældende udvalg har først og fremmest til opgave at tilvejebringe fastere retningslinjer for placeringen af sådanne offentlige investeringer, som er af væsentlig betydning for virksomhedernes lokalisering og den fremtidige bydannelse.

Baggrunden for udvalgets nedsættelse er den stærke bymæssige udvikling, som foregår under den hurtige industrialisering og store beskæftigel-

sesfremgang i byerhvervene. En række offentlige myndigheder foretager dispositioner af betydning for erhvervslokaliseringen, der vil kunne påvirke udviklingens forløb over en lang årrække, og som derfor bør bringes i indbyrdes overensstemmelse og afstemmes med de tendenser, som gør sig gældende i erhvervslivet.

Egnsudviklingsarbejdet vil kunne indgå som et væsentligt middel til at realisere de mål, der som led i det påbegyndte landsplanlægningsarbejde efterhånden opstilles for den fremtidige udvikling, og i overensstemmelse hermed tilsigter lovforslaget at yde bistand til en hensigtsmæssig erhvervslokalisering. Man har i denne forbindelse også lagt vægt på, at de ændrede markedsvilkår vil kunne udsætte danske virksomheder for en konkurrence, der gør det påkrævet, at virksomhederne placeres økonomisk set mest hensigtsmæssigt, og således at de hensyn, der ligger bag den nugældende egnsudviklingslov, samtidigt tilgodeses.

Ved lovens revision har man endvidere fundet det hensigtsmæssigt at samle bestemmelserne om ydelse af bistand til erhvervslivet i henhold til egnsudviklingsloven og til industrien i henhold til lov nr. 144 af 4. april 1960 om lån og garantier til visse erhvervsvirksomheder i en fælles lov under fælles administration.

I overensstemmelse hermed tilsigter lovforslaget

dels at yde bistand til den erhvervsmæssige udvikling i egne af landet, hvor dette må anses for ønskeligt for at fremme en for landet som helhed hensigtsmæssig befolkningsudvikling og erhvervslokalisering, dels at yde bistand til virksomheder, hvortil er knyttet en særlig samfundsmæssig interesse, eller hvor særlige omstændigheder vil gøre en sådan bistand ønskelig. Lovforslaget tager herved navnlig sigte på at muliggøre bistand til virksomheder, hvis produktion er af eksportmæssig betydning, og til virksomheder, der må omstille sig til ændrede konkurrencevilkår over for udlandet i forbindelse med markedsordningerne.

For at fremme det lokale initiativ i områder, hvor en erhvervsmæssig udbygning må anses for særlig ønskelig, foreslås der åbnet adgang til at yde lån af statskassen til kommuner eller ideelle sammenslutninger til delvis dækning af udgifterne ved fremskaffelse af egnede erhvervsarealer og eventuelt til opførelse af erhvervsejendomme med salg eller udleje for øje.

Til lovforslagets enkelte paragraffer skal i øvrigt knyttes følgende bemærkninger:

ad § 1.

Lovforslagets hovedformål er at fremme en med henblik på markedsforholdene hensigtsmæssig erhvervslokalisering, herunder med særlig hensyntagen til egne, hvor den industrielle udvikling har været svagere end i den øvrige del af landet, og hvor uudnyttede ressourcer af arbejdskraft derfor fortsat må antages at være til stede. Samtidig opretholdes den hidtidige adgang til at yde bistand til industri m. v., hvor særlige — navnlig eksportmæssige — hensyn måtte gøre en sådan bistand ønskelig.

ad § 2.

Det i paragraffen nævnte egnsudviklingsråd tænkes nedsat efter samme retningslinjer, som fastsat for det i henhold til den gældende egnsudviklingslov nedsatte egnsudviklingsråd. Handelsministeren vil med de i lovens administration i øvrigt interesserede ministre drøfte udpegelsen af medlemmerne.

Det udvalg, der foreslås nedsat, med den opgave at bistå rådet i dets arbejde, har en bredere sammensætning end det i henhold til egnsudviklingsloven nedsatte udvalg, for derigennem at sikre rådet bistand fra de kredse, der berøres af rådets arbejde. Det vil navnlig være en opgave for udvalget at medvirke ved fastsættelse af grænser for de områder, inden for hvilke lovens kapitel IV skal finde anvendelse.

ad § 3.

Det pålægges rådet at have opmærksomheden henvendt på fremkomsten af større projekter for eventuelt at yde bistand til disses realisation. Der tænkes herved både på projekter til konkrete erhvervsvirksomheder og på projekter af infrastruktur karakter, idet gennemførelsen af foranstaltninger af sidstnævnte art vil kunne være en afgørende forudsætning for et områdes erhvervsmæssige udbygning.

Under hensyn til den stigende betydning der må tillægges udarbejdelsen af planer for udbygningen af større områder, vil der efter forslaget kunne ydes støtte hertil. Tilsvarende støtte vil i undtagelsestilfælde kunne ydes til udarbejdelse af lokale byplaner, hvor en sådan byplanudarbejdelse må antages at overstige vedkommende kommunes økonomiske kræfter, hvilket navnlig vil kunne være tilfældet, hvis en mindre kommune pludselig får en større tilvækst, f. eks. som følge af et nyt havneanlæg eller placering af en større industrivirksomhed.

Efter de hidtidige erfaringer må det anses for værdifuldt, at rådet kan bistå erhvervsdrivende ved forhandlinger med offentlige og private. Adgangen hertil foreslås derfor opretholdt.

Det er endvidere fundet ønskeligt at søge etableret det snævrere mulige samarbejde mellem vedkommende fagministerium og rådet til sikring af, at egnsudviklingssynspunkter bringes ind i overvejelserne om tilvejebringelse af foranstaltninger af trafikal eller lignende art.

ad § 4.

Rådet skal efter anmodning af en branche eller virksomhed kunne yde bistand i følgende tilfælde, såfremt de af loven tilsigtede formål derved vil kunne fremmes:

Til undersøgelser og forarbejder, herunder markedsundersøgelser, der må anses for påkrævede, forinden en erhvervsvirksomhed etableres, omdannes eller udvides. Formålet hermed er dels at sikre, at udnyttelsen af en produktionsidé ikke hindres af mangel på kapital til foretagelse af de nødvendige forudgående undersøgelser, dels at medvirke til, at der ikke finder fejl-dispositioner sted ved etablering af produktioner, for hvilke der ikke findes den nødvendige tekniske eller afsætningsmæssige baggrund.

Til foretagelse af rationaliseringsundersøgelser i brancher eller virksomheder, idet iværksættelse af sådanne undersøgelser vil kunne have lige så store produktivitetsfremmende virkninger som de, der kan opnås ved anskaffelse af nye anlæg, hvortil bistand vil kunne ydes efter forslagets kapitel III.

Til erhvervsvirksomheder ved fremskaffelse af de oplysninger, det må anses for ønskeligt, at en virksomhed er i besiddelse af, forinden der træffes afgørelse i spørgsmålet om virksomhedens placering. Så vel for den enkelte erhvervsvirksomhed som for samfundet vil det kunne være uheldigt, at en placering af en ny virksomhed finder sted uden en forudgående nøje undersøgelse af samtlige relevante forhold. Der tænkes herved bl. a. på trafikforbindelser, kloakeringsforhold, forsyningsforhold med hensyn til gas, vand og elektricitet samt på tilstedeværelsen af egnet arbejdskraft. En uheldig placering vil kunne påføre det offentlige store unødige udgifter til fremskaffelse af kloakeringsmuligheder eller energiforsyning. Ved udøvelsen af den nævnte bistand påregnes det allerede etablerede samarbejde mellem rådet og den kommitterede i byplansager udbygget.

Til formidling af det for et projekts gennemførelse fornødne samvirke mellem den enkelte erhvervsdrivende og vedkommende myndigheder og institutioner. De under egnsudviklingsrådets virksomhed indvundne erfaringer har bekræftet, at der er behov for et organ, der kan yde bistand ved at etablere kontakt mellem den enkelte erhvervsdrivende og vedkommende kompetente organer.

I det omfang den i nærværende pragraf foreslåede bistand ikke vil kunne ydes af rådet selv, vil den kunne ydes ved henvisning til særligt sagkyndige, og således at de hermed forbundne omkostninger efter omstændighederne afholdes helt eller delvis af statskassen. Det vil i disse tilfælde være en naturlig forudsætning for ydelse af bistand, at ansøgeren ikke skønnes med rimelighed selv at burde afholde de pågældende udgifter.

Rådet kan stille krav om tilbagebetaling af de ydede tilskud, såfremt de opnåede økonomiske resultater måtte tale herfor.

ad § 5.

Handelsministeren bemyndiget til efter indstilling fra rådet at yde finansieringsbistand inden for et årligt beløb af 100 mill. kr. i forbindelse med etablering eller udvidelse af erhvervsvirksomheder, når det må antages, at finansieringen ikke kan finde sted ad de sædvanlige finansieringskanaler på rimelige vilkår.

Den foreslåede finansieringsbistand tilsigter i første række at sikre en hensigtsmæssig erhvervslokalisering, herunder at hjælpe erhvervslivet i egnsudviklingsområderne, men herudover foreslås der åbnet adgang til i fortsættelse af den hidtidige låneordning for industrien at yde finansieringsbistand i tilfælde, hvor der er knyttet en særlig

valutarisk interesse til den pågældende virksomhed, eller hvor det skønnes ønskeligt at bistå under en omstillingsproces til ændrede markedsvilkår. Endelig foreslås åbnet mulighed for at yde bistand til oprettelse af nye produktioner, der ud fra samfundsmæssige synspunkter må anses for ønskelige, men hvortil der er knyttet en særlig risiko.

Ifølge forslaget vil finansieringsbistand kunne ydes til industri-, handels- og servicevirksomheder, herunder i særlige tilfælde også til hoteller. Det vil dog være en forudsætning for ydelse af støtte til handels- og servicevirksomheder, at der er tale om en virksomhed, der vil kunne få betydning for den erhvervsmæssige udvikling som helhed i området.

Den nævnte finansieringsbistand foreslås fortsat ydet i form af statsgaranti for lån optaget i de private pengeinstitutter, idet der dog, jfr. § 7, er åbnet adgang til at yde direkte statslån i særlige tilfælde. De erfaringer, der er indvundne gennem de senere år, har vist, at en ordning med ydelse af statsgarantier i det store og hele har opfyldt sit formål, selv om likviditetsstramningen i pengeinstitutterne i den senere tid har gjort placeringen af lån vanskelig, selv om statsgaranti har foreligget.

Med hensyn til den foreslåede beløbsramme henvises der til, at der i indeværende finansår er stillet 65 mill. kr. til rådighed for de pågældende formål, og at antallet af ansøgninger er stigende.

Da det må anses for rimeligt, at en ansøger selv ud over den fornødne driftskapital råder over en del af det til anlægsudgifternes finansiering fornødne beløb, foreslås det fastsat, at garantien ikke vil kunne overstige 90 pct. af de til projektets gennemførelse fornødne midler med fradrag af mulige foranstående ikke garanterede lån.

Ved ydelse af den anførte finansieringsbistand foreslås rådet udvidet med repræsentanter for de interesserede myndigheder, samt med særlige sagkyndige, således at det værdifulde samvirke med erhvervslivets sagkyndige, der i så mange år har fundet sted ved ydelse af lån eller garantier til industrivirksomheder, vil kunne fortsættes.

ad § 7.

Der foreslås åbnet adgang til at yde direkte statslån i tilfælde, hvor et lån i de private pengeinstitutter, f. eks. på grund af bankernes likviditetssituation, ikke har kunnet opnås, uanset at tilsagn om statsgaranti foreligger, idet det må anses for uheldigt, at et tilsagn om finansieringsbistand fra statens side ikke vil kunne udnyttes på grund af pengemarkedets forhold.

ad § 9.

Medens de i nærværende lovforslags kapitel II og III indeholdte forslag i almindelighed må anses for tilstrækkelige til at fremme den industrielle udvikling, må det anses for påkrævet at åbne adgang til yderligere foranstaltninger for at fremme den erhvervsmæssige udvikling i de områder af landet, som med hensyn til industriel udvikling står tilbage for det øvrige land, eller som er ramt af særlige økonomiske vanskeligheder. Der tænkes herved særligt på områder inden for Nord-, Vest- og Sønderjylland samt Lolland-Falster.

I disse områder foreslås der i nærværende kapitel åbnet adgang til en yderligere støtte til fremme af den erhvervsmæssige udvikling.

En væsentlig forudsætning for, at en kommune kan tiltrække nye erhvervsvirksomheder, er tilstedeværelsen af tilstrækkelige store byggemodne arealer. Imidlertid er det en naturlig følge af udviklingen i disse områder af landet, at der i en række kommuner ikke er tilvejebragt sådanne arealer i tilstrækkeligt omfang. For at lette tilvejebringelsen af de fornødne byggemodne arealer foreslås der åbnet adgang til at yde lån af statskassen hertil. Det vil være en naturlig forudsætning for ydelse af sådanne lån, at de pågældende arealer inden for en nærmere fremtid må antages at ville blive udnyttet til erhvervsmæssige formål, og at deres anvendelse hertil sikres ved en af boligministeriet godkendt byplan eller dispositionsplan.

Endvidere foreslås der åbnet adgang for kommunerne til med statslån at opføre erhvervsejendomme med salg eller udleje for øje. Under hvilke betingelser en kommune ud over de i § 9, stk. 1, omhandlede tilfælde, er berettiget til at opføre ejendomme bestemt til erhvervsformål, må bestemmes efter den til enhver tid gældende lovgivning i øvrigt. Erfaringerne fra udlandet har vist, at en sådan adgang har været et særdeles virksomt middel til at tiltrække virksomheder til egnsudviklingsområder. Det vil være en forudsætning for ydelse af sådanne lån, at bygningernes erhvervsmæssige udnyttelse ikke er afhængig af overtagelse af en bestemt virksomhed, og at anskaffelsessummen er passende og byggeplanerne hensigtsmæssige.

Det må anses for rimeligt, at et ved en kommunes salg af en erhvervsejendom konstateret tab fordeles med lige store anparter på staten og kommunen.

Så længe der endnu henstår lån hidrørende fra statskassen i den opførte ejendom, vil det være naturligt at kræve, at salg eller udleje godkendes af handelsministeren efter forudgående forhandling med indenrigsministeren, bl. a. for at sikre, at de med ydelsen af det pågældende statslån forbundne fordele ikke ved en købers videresalg tilfalder sælgeren i kapitaliseret form.

Lånene foreslås forrentet med en af vedkommende minister efter forhandling med finansministeren fastsat rentefod. I kommuner beliggende i områder, hvis udvikling det må anses for særligt ønskeligt at støtte, foreslås der åbnet adgang til at yde rentelettelser. Det forudsættes, at den økonomiske fordel, der måtte være forbundet med statslån, tilflyder køberne eller lejerne, og i konsekvens heraf foreslås der også ydet lån til arealer, der allerede måtte være erhvervet af vedkommende kommune.

ad § 10.

I visse byer er der dannet aktieselskaber eller interentselskaber af ideel karakter, der for at tiltrække erhvervsvirksomheder til byen har ladet opføre industriejendomme til salg eller udleje. Den pågældende foranstaltning må anses for et særdeles virkningsfuldt middel til fremme af områdets erhvervsmæssige udvikling, og der foreslås derfor åbnet adgang til at yde lån til sådanne foranstaltninger.

ad § 11.

Lån i henhold til §§ 9 og 10 foreslås efter indstilling af egnsudviklingsrådet, jfr. § 5, stk. 3, bevilget af handelsministeren til opførelse af erhvervsbygninger og af arbejdsministeren til arealerhvervelser, idet det er fundet hensigtsmæssigt, at støtten alene til arealerhvervelser skal kunne samordnes med de muligheder for støtte til byggemodning, der er indeholdt i beskæftigelsesloven. Ved behandling af ansøgninger om statslån til de i nærværende kapitel omhandlede formål foreslås egnsudviklingsrådet tiltrådt af en repræsentant for indenrigsministeriet.

ad § 13.

Der foreslås åbnet adgang til at yde tilskud til hel eller delvis dækning af de med driften af de større regionale egnsudviklingsråd forbundne udgifter, idet disse råd i vidt omfang løser opgaver, der ellers måtte løses af egnsudviklingsrådet.